

NATUURPLAKBOEK NUMMER 302

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 05 oktober 2013

De buikzwammen zijn onder de vorm van de boerenkar gevallen patatjes langs een bospad meer dan gekend. Ook de grote reuzenbovisten die als een witte voetbal zomaar midden in een weide kunnen liggen zijn BV's.

Wie al de soorten bovisten, stuifzwammen en andere buikzwammen wil leren kennen is wel zoet voor een tijdje.

De parel onder de stuifzwammen vind ik de parelstuifzwam. Jong zitten ze helemaal onder de pareltjes, witte broze wratjes die gemakkelijk afvallen. Daaronder zit bij parelstuifzwammen een netjesstructuur.

De peervormige stuifzwam is heel vergelijkbaar maar heeft niet die netjes en groeit steeds, als enige stuifzwam, op dood hout. Parelstuifzwammen niet echt, of het hout moet al het stadium van 'verteerde houtrest' bereikt hebben.

Ze hebben wel allebei dat omgekeerd peervormige silhouet. Geen steel zoals bij kabouter Spillebeen, maar gewoon dunner beginnen om dik te eindigen.

Binnenin gebeurt hét wat we zo mooi 'soortbehoud' noemen. De kraamkamer met de duizenden sporen zit zorgvuldig afgesloten van lucht, licht en regen. Alles kan rustig rijpen en vroeg of laat moet heel het zootje naar buiten.

De 'Box of Pandora' opent zich helemaal aan het kruintje. Veel bovisten scheuren willekeurig of zelfs helemaal open. De parelstuifzwam heeft echter klasse en heel subtiel en elegant geven ze de nakomelingen met mondjesmaat de vrijheid.

De ideale omstandigheden bestaan wel degelijk. Droog, meer niet. Wind in meerdere of mindere mate is een pluspunt. Al de rest is toeval. Als het al bestaat, dan is toeval voor een parelstuifzwam niets meer dan een vallende eikel, een onstuimige eekhoorn die een tikje geeft, een windruk of een net opengetrokken blik natuurliefhebbers die onder leiding van een gids door het bos flaneert.

Bij elk tikje komt er een wolkje vrij dat met de wind al vlug uiteenvalt in individuele spoortjes die elk op zich uit zijn op dat ene ideale plekje.

'Pearl Harbor' ?